

ción, «el decoro de los cargos públicos exige que no vayan á recaer en ciertas clases de personas, la importancia de las prerrogativas políticas exige á su vez que no se confíen á las que tienen semejantes tachas;» y á continuación, en el comentario del art. 23 del Código penal (número 10), el Sr. Pacheco consigna estas hermosas palabras: «El Código consagra la pena de *argolla*; y, en nuestro juicio, ésta es una de las que infaman por sí. Si pues nuestro juicio es cierto, de nada servirá que el artículo presente diga: *No reconozco como infamante tal pena*; porque el mundo le responderá: tú no puedes despojar á los hechos del carácter que la opinión pública les ha dado en materias que son de su dominio. Lo

que naturalmente deshonor, tú no puedes hacer que deje de deshonor. El uso de esa pena es contrario á lo que estableces y proclamas.»

En vista de todo lo expuesto hasta aquí, sobre la irregularidad de la infamia, se colige que, por más que los Gobiernos civiles quiten la nota de infamia á ciertos delitos, la Iglesia no debe ni puede admitir para ministro suyos á los criminales que la sociedad civil repele como indignos de los cargos públicos de la sociedad.

Por último, debo advertir, con el docto y malogrado P. Corcminas, que «*summa prudentia uti debent prælati ad applicandas has, de quibus loquimur, pœnas effectibus canonicis, si quando ob delicta, quæ politica vocantur, illæ infliguntur.*»

TRATADO TERCERO

Explicación de la constitución APOSTOLICÆ SEDIS.

PIUS, EPISCOPUS, SERVUS SERVORUM DEI: AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

3416. Apostolicæ Sedis moderationi convenit, quæ salubriter veterum canonum auctoritate constituta sunt, sic retinere, ut, si temporum rerumque mutatio quidpiam esse temperandum prudenti dispensatione suadeat, eadem Apostolica Sedes congruum supremæ suæ potestatis remedium ac providentiam impendat. Quamobrem cum animo nostro jam pridem revolveremus ecclesiasticas censuras, quæ per modum latæ sententiæ, ipsoque facto incurrendæ ad

incolumitatem ac disciplinam ipsius Ecclesiæ tutandam, effrenemque improborum licentiam coercendam et emendandam, sancte per singulas ætates indictæ ac promulgatæ sunt, magnum ad numerum semper excrevisse; quasdam etiam, temporibus moribusque mutatis, a fine atque causis ob quas impositæ fuerant, vel a pristina utilitate atque opportunitate excidisse; eamque ob rem non infrequentes oriri sive in iis quibus animarum cura commissa est, sive in ipsis fidelibus dubietates, anxietates, angoresque conscientiæ; Nos ejusmodi incommodis occurrere volentes, plenam earumdem recensionem fieri, Nobisque proponi jussimus, ut, dili-

genti adhibita consideratione, statueremus quasnam ex illis servare ac retinere oporteret, quas vero moderari, aut abrogare congrueret. Ea igitur recensione peracta, ac Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus in negotiis fidei Generalibus Inquisitoribus per universam christianam rempublicam deputatis in consilium adscitis, reque diu ac mature perpensa, motu proprio, certa scientia, matura deliberatione Nostra, deque Apostolicæ Nostræ potestatis plenitudine, hac perpetuo valitura Constitutione decernimus, ut ex quibuscumque censuris, sive excommunicationis, sive suspensionis, sive interdicti, quæ per modum latæ sententiæ, ipsoque facto incurrendæ, hactenus impositæ sunt, non nisi illæ quas in hac ipsa Constitutione inserimus, eoque modo quo inserimus, robur exinde habeant; simul declarantes, easdem non modo ex veterum canonum auctoritate, quatenus cum hac Nostra Constitutione conveniunt, verum etiam ex hac ipsa Constitutione Nostra, non secus ac si primum editæ ab ea fuerint, vim suam prorsus accipere debere.

3417. Excommunicationes latæ sententiæ speciali modo Romano Pontifici reservatæ.

Itaque excommunicationi latæ sententiæ speciali modo Romano Pontifici reservatæ subjacere declaramus:

I

Omnes a christiana fide apostatas, et omnes ac singulos hæreticos, quocumque nomine censeantur, et quocumque sectæ existant, eisque credentes, eorumque receptores, fautores, ac generaliter quoslibet illorum defensores (nota 1.^a).

II

Omnes et singulos scienter legentes sine auctoritate Sedis Apostolicæ libros eorumdem apostatarum et hæ-

reticorum hæresim propugnantes, nec non libros cujusvis auctoris per Apostolicas litteras nominatim prohibitos, eosdemque libros retinentes, imprimentes, et quomodolibet defendentes (2.^a).

III

Schismaticos, et eos qui a Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter se subtrahunt vel recedunt (3.^a).

IV

Omnes et singulos, cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint, ab ordinationibus seu mandatis Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes, necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit (4.^a).

V

Omnes interficientes, mutilantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios; aut eos a suis diocesis, territoriis, terris, seu dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem (5.^a).

VI

Impedientes directè vel indirectè exercitium jurisdictionis ecclesiasticæ, sive interni, sive externi fori, et ad hoc recurrentes ad forum sæculare, ejusque mandata procurantes, edentes, aut auxilium, consilium, vel favorem præstantes (6.^a).

VII

Cogentes sive directè sive indirectè iudices laicos ad trahendum ad suum tribunal personas ecclesiasticas præter canonicas dispositiones: item eden-

tes leges vel decreta contra libertatem aut jura Ecclesiæ (7.^a).

VIII

Recurrentes ad laicam potestatem ad impediendas litteras, vel acta quælibet a Sede Apostolica, vel ab eisdem Legatis, aut Delegatis quibuscumque profecta, eorumque promulgationem vel executionem directe vel indirecte prohibentes, aut eorum causa sive ipsas partes, sive alios lædentes, vel perterrefacientes (8.^a).

IX

Omnes falsarios litterarum Apostolicarum, etiam in forma brevis, ac supplicationum gratiam vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum: nec non falso publicantes litteras Apostolicas, etiam in forma brevis, et etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentis vices prædictorum (9.^a).

X

Absolventes complicem in peccato turpi, etiam in mortis articulo, si alius sacerdos, licet non adprobatus ad confessiones, sine gravi aliqua exoritura infamia et scandalo, possit excipere morientis confessionem (10).

XI

Usurpantes aut sequestrantes jurisdictionem, bona, redditus ad personas ecclesiasticas ratione suarum ecclesiarum aut beneficiorum pertinentes (11).

XII

Invadentes, destruentes, detinentes per se vel per alios civitates, terras, loca, aut jura ad Ecclesiam Romanam pertinentia; vel usurpantes, perturbantes, retinentes supremam jurisdictionem in eis; nec non ad sin-

gula prædicta auxilium, consilium, favorem præbentes (12).

* Después de la publicación de la bula *Apostolicæ Sedis* se ha aumentado el número de las excomuniones *speciali modo* reservadas, de las cuales el autor trata en los núms. 3443 y 3444. Son catorce en la actualidad. *

3418. A quibus omnibus excommunicationibus huc usque (13) recensitis absolutionem Romano Pontifici pro tempore speciali modo reservatam esse, et reservari; et pro ea generalem concessionem absolvendi a casibus, et censuris, sive excommunicationibus Romano Pontifici reservatis nullo pacto sufficere declaramus; revocatis insuper earundem respectu quibuscumque indultis concessis sub quavis forma et quibusvis personis, etiam regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis et Instituti, etiam speciali mentione dignis, et in quavis dignitate constitutis (14). Absolvere autem præsumentes sine debita facultate, etiam quovis prætextu, excommunicationis vinculo Romano Pontifici reservatæ innodatos se sciant, dummodo non agatur de mortis articulo, in quo tamen firma sit quoad absolutos obligatio standi mandatis Ecclesiæ, si convaluerint (15).

3419. **Excommunicationes latæ sententiæ Romano Pontifici reservatæ** (16).

Excommunicationi latæ sententiæ Romano Pontifici reservatæ subjacere declaramus (17):

I

Docentes vel defendentes, sive publice, sive privatim, propositiones ab Apostolica Sede damnatas sub excommunicationis pœna latæ sententiæ; item docentes vel defendentes tamquam licitam praxim inquirendi a poenitente nomen complicitis, prouti damnata est a Benedicto XIV in

const. *Suprema*, 17 Julii 1745; *Ubi primum*, 2 Junii 1746; *Ad eradicandum*, 28 Septembris 1746 (18).

II

Violentas manus, suadente diabolo, injicientes in clericos, vel utriusque sexus monachos; exceptis quoad reservationem casibus et personis de quibus jure vel privilegio permittitur ut Episcopus aut alius absolvat (19).

III

Duellum perpetrantes, aut simpliciter ad illud provocantes, vel ipsum acceptantes, et quoslibet complices, vel qualemcumque operam aut favorem præbentes, nec non de industria spectantes, illudque permittentes, vel quantum in illis est, non prohibentes, cujuscumque dignitatis sint, etiam regalis vel imperialis (20).

IV

Nomen dantes sectæ *Massonica*, aut *Carbonaria*, aut aliis ejusdem generis sectis, quæ contra Ecclesiam vel legitimas potestates seu palam, seu clandestine machinantur; necnon iisdem sectis favorem qualemcumque præstantes; earumve occultos coriphæos ac duces non denuntiantes, donec non denuntiaverint (21).

V

Immunitatem asyli ecclesiastici violare jubentes, aut ausu temerario violantes (22).

VI

Violantes clausuram monialium, cujuscumque generis, aut conditionis, sexus, vel ætatis fuerint, in earum monasteria absque legitima licentia ingrediendo; pariterque eos introducentes, vel admittentes (23); itemque moniales ab illa exeuntes extra casus ac formam a S. Pio V in constit. *Decoris* præscriptam (24).

VII

Mulieres violantes regularium virorum clausuram, et Superiores aliove eas admittentes (25).

VIII

Reos simoniæ realis in beneficiis quibuscumque, eorumque complices (26).

IX

Reos simoniæ confidentialis in beneficiis quibuslibet, cujuscumque sint dignitatis (27).

X

Reos simoniæ realis ob ingressum in religionem (28).

XI

Omnes, qui quæstum facientes ex indulgentiis aliisque gratiis spiritualibus, excommunicationis censura plectuntur constitutione S. Pii V, *Quam plenum*, 2 Januarii 1554 (29).

XII

Colligentes eleemosynas majoris pretii pro Missis, et ex his lucrum captantes, faciendo eas celebrari in locis ubi Missarum stipendia minoris pretii esse solent (30).

XIII

Omnes qui excommunicatione multantur in constitutionibus S. Pii V, *Admonet nos*, quarto kalendas Aprilis 1567; Innocentii IX, *Quæ ab hac Sede*, pridie nonas Novembris 1591; Clementis VIII, *Ad Romani Pontificis curam*, 26 Junii 1592; et Alexandri VII, *Inter ceteras*, nono kalendas Novembris 1660, alienationem et infeudationem civitatum et locorum S. R. E. respicientibus (31).

XIV

Religiosos præsumentes clericis aut laicis, extra casum necessitatis, sacramentum Extremæ Unctionis aut

Eucharistiæ per viaticum ministrare absque parochi licentia (32).

XV

Extrahentes, absque legitima venia, reliquias ex Sacris Cœmeteriis sive Catacumbis urbis Romæ ejusque territorii, eisque auxilium vel favorem præbentes (33).

XVI

Communicantes cum excommunicato nominatim a Papa in crimine criminoso, ei scilicet impendendo auxilium vel favorem (34).

XVII

Clericos scienter et sponte communicantes in divinis cum personis a Romano Pontifice nominatim excommunicatis, et ipsos in officiis recipientes (35).

XVIII

Incurrunt en excomuni3n reservada *simpliciter* al Romano Pontifice los misioneros de cualquier Orden 6 Instituto que, hallándose en la India Oriental, China, Jap3n y en las Américas, se dedican al comercio.

* (Véase la explicaci3n en el número 3463.)*

XIX

Incurrunt en igual excomuni3n los que, sin facultad especial, presumen absolver de las excomuniones reservadas al Papa *speciali modo*. * (Véase el núm. 3464.)*

3420. Excommunicationes latæ sententiæ Episcopis sive Ordinariis reservatæ.

Excommunicationi latæ sententiæ Episcopis sive Ordinariis reservatæ subjacere declaramus:

I

Clericos in sacris constitutos, vel regulares aut moniales post votum

solemne castitatis matrimonium contrahere præsumentes; nec non omnes cum aliqua ex prædictis personis matrimonium contrahere præsumentes (36).

II

Procurantes abortum, effectu sequuto (37).

III

Litteris Apostolicis falsis scienter utentes, vel crimini ea in re cooperantes (38).

* IV. Ex Decreto S. C. Concilii, dato die 25 Maii 1893, laici qui enunciata in decreto *Vigilanti studio* infringunt, excommunicatione latæ sententiæ Episcopis reservata, obstringuntur. (Véase el núm. 3457 sobre la inteligencia de esta censura.)*

3421. Excommunicationes latæ sententiæ nemini reservatæ.

Excommunicationi latæ sententiæ nemini reservatæ subjacere declaramus:

I

Mandantes seu cogentes tradi ecclesiasticæ sepulturæ hæreticos notorios, aut nominatim excommunicatos vel interdictos (39).

II

Lædentes aut perterrefacientes Inquisitores, denuntiantes, testes, aliove ministros S. Officii, ejusve Sacri Tribunalis scripturas diripientes, aut comburentes, vel prædictis quibuslibet auxilium, consilium, favorem præstantes.

III

Alienantes et recipere præsumentes bona ecclesiastica absque beneplacito Apostolico, ad formam Extravagantis *Ambitiosæ, de reb. Eccles. non alienandis* (40).

IV

Negligentes sive culpabiliter omitentes denunciare infra mensem confessarios sive sacerdotes a quibus sollicitati fuerint ad turpia in quibuslibet casibus expressis a Prædecessoribus Nostri Gregorio XV, constit. *Universi*, 20 Augusti 1622, et Benedicto XIV, constit. *Sacramentum Pœnitentiæ*, 1.º Junii 1741 (41).

Præter hos hactenus recensitos, eos quoque quos Sacrosanctum Concilium Tridentinum, sive reservata Summo Pontifici aut Ordinariis absolute, sive absque ulla reservatione excommunicavit, Nos pariter ita excommunicatos esse declaramus: excepta anathematis poena in decreto sess. IV, *De editione et usu sacrorum librorum* constituta, cui illos tantum subjacere volumus, qui libros de rebus sacris tractantes, sine Ordinarii approbatione imprimunt, aut imprimi faciunt (42), vel earundem adnotationes vel commentarios, como dice León XIII en la const. *Officiorum*, decretos generales, núm. 48.

* El P. Morán trata en los números 3474 y siguientes de las demás censuras no reservadas y fulminadas por el Concilio de Trento.*

3422. Suspensiones latæ sententiæ Summo Pontifici reservatæ.

I

Suspensionem ipso facto incurrunt a suorum beneficiorum perceptione ad beneplacitum S. Sedis Capitula et Conventus ecclesiarum et monasteriorum, aliique omnes, qui ad illarum seu illorum regimen et administrationem recipiunt Episcopos aliove Prælatos de prædictis ecclesiis seu monasteriis apud eandem S. Sedem quovis modo provisos, antequam ipsi exhibuerint litteras Apostolicas de sua promotione (43).

II

Suspensionem per triennium a collatione Ordinum ipso jure incurrunt aliquem ordinantes absque titulo beneficii vel patrimonii cum pacto, ut ordinatus non petat ab ipsis alimenta (44).

III

Suspensionem per annum ab Ordinum administratione ipso jure incurrunt ordinantes alienum subditum, etiam sub prætextu beneficii statim conferendi, aut jam collati, sed minime sufficientis, absque ejus Episcopi litteris dimissorialibus (45); vel etiam subditum proprium, qui alibi tanto tempore moratus sit, ut canonicum impedimentum contrahere ibi potuerit, absque Ordinarii ejus loci litteris testimonialibus (46).

IV

Suspensionem per annum a collatione Ordinum ipso jure incurrunt, qui, excepto casu legitimi privilegii, Ordinem sacrum contulerit absque titulo beneficii vel patrimonii clerico in aliqua Congregatione viventi, in qua solemnis professio non emittitur, vel etiam religioso nondum professo (47).

V

Suspensionem perpetuam ab exercitio ordinum ipso jure incurrunt religiosi ejeti, extra Religionem degentes (48).

VI

Suspensionem ab Ordine suscepto ipso jure incurrunt, qui eundem Ordinem recipere præsumserunt ab excommunicato vel suspenso, vel interdicto, nominatim denunciatis, aut ab hæretico, vel schismatico notorio: eum vero qui bona fide a quopiam eorum est ordinatus, exercitium non habere Ordinis sic suscepti, donec dispense-tur, declaramus (49).

VII

Clerici sæculares exteri ultra quatuor menses in Urbe commorantes ordinati ab alio, quam ab ipso suo Ordinario absque licentia Cardinalis Urbis Vicarii, vel absque prævio examine coram eodem peracto, vel etiam a proprio Ordinario posteaquam in prædicto examine rejecti fuerint (50) nec non clerici pertinentes ad aliquem e sex episcopatibus suburbicariis, si ordinentur extra suam diocesim, dimissorialibus sui Ordinarii ad alium directis, quam ad Cardinalem Urbis Vicarium; vel non præmissis ante Ordinem sacrum suscipiendum exercitiis spiritualibus per decem dies in domo urbana Sacerdotum a Missione nuncupatorum, suspensionem ab Ordinibus sic susceptis ad beneplacitum S. Sedis ipso jure incurrunt: Episcopi vero ordinantes ab usu pontificalium per annum (51).

* El P. Morán trata en el núm. 3443 de la *única* suspensión *speciali modo* reservada. *

* VIII. Ex Decreto Sacri Concilii, quo reprobatur collectio elemosynarum Missarum, eo consilio, ut committatur celebratio earumdem sacerdotibus, quibus loco pecuniæ aut libri, aut merces rependuntur, Emi. Patres S. C. Tridentini interpretes, die 25 Maii 1893 statuunt, memorato decreto, quod incipit *Vigilanti studio*, ut in posterum si quis ex sacerdotali ordine contra enunciata decreta deliquerit, suspensioni a divinis S. Sedi reservatæ et ipso facto incurrendæ obnoxius sit: clericus autem sacerdotio nondum initiatus, eidem suspensioni quoad susceptos ordines similiter subjaceat, et inhabilis præterea fiat ad superiores ordines recipiendos. (Véase el núm. 3457, donde se explica la extensión que alcanza el referido decreto *Vigilanti studio*.)

IX. Ex Encyclica *Orientalium dignitas*, data 30 Novembris 1894 a Summo Pontifice Leone XIII, statuitur

quod missionarius quilibet latinus, clerico sæculari vel regulari, qui Orientalem quempiam ad latinum ritum consilio auxiliove inducat, præter suspensionem à divinis quam ipso facto incurreret, cæterasque pœnas per eamdem constitutionem *Demandatam* inflictas, officio suo privetur et excludatur. Quæ præscriptio ut certa et firma consistat, exemplar ejus patere vulgatum apud latinorum ecclesias jubemus. (Véanse en el número 3301 los efectos de la suspensión à divinis.) *

3423. Interdicta latæ sententiæ reservata.

I

Interdictum Romano Pontifici speciali modo reservatum ipso jure incurrunt Universitates, Collegia et Capitula, quocumque nomine nuncupentur, ab ordinationibus seu mandatis ejusdem Romani Pontificis pro tempore existentis ad universale futurum Concilium appellantia (52).

II

Scienter celebrantes, vel celebrari facientes divina in locis ab Ordinario, vel delegato iudice, vel a jure interdictis; aut nominatim excommunicatos ad divina officia, seu ecclesiastica Sacramenta, vel ecclesiasticam sepulturam admittentes, interdictum ab ingressu Ecclesiæ ipso jure incurrunt, donec ad arbitrium ejus, cujus sententiam contempserunt, competenter satisfecerint (53).

Denique quoscumque alios Sacrosanctum Concilium Tridentinum suspensos aut interdictos ipso jure esse decrevit, Nos pari modo suspensioni vel interdicto eosdem obnoxios esse volumus et declaramus (54).

Quæ vero censuræ, sive excommunicationis, sive suspensionis, sive interdicti, Nostris, aut Prædecessorum Nostrorum constitutionibus, aut sa-

cris canonibus, præter eas quas recensuimus, latæ sunt, atque hactenus in suo vigore perstiterunt sive pro Romani Pontificis electione, sive pro interno regimine quorumcumque Ordinum et Institutorum Regularium, nec non quorumcumque Collegiorum, Congregationum, Coetuum locorumque piorum, cujuscumque nominis aut generis sint, eas omnes firmas esse et in suo robore permanere volumus et declaramus (55).

3424. Cæterum decernimus, in novis quibuscumque concessionibus, ac privilegiis, quæ ab Apostolica Sede concedi cuivis contigerit, nullo modo ac ratione intelligi unquam debere, aut posse comprehendere facultatem absolventi a casibus et censuris quibuslibet Romano Pontifici reservatis, nisi de iis formalis, explicita, ac individua mentio facta fuerit: quæ vero privilegia aut facultates, sive a Prædecessoribus Nostris, sive etiam a Nobis cuilibet Coetui, Ordini, Congregationi, Societati et Instituto, etiam Regulari cujusvis speciei, etsi titulo peculiari prædito, atque etiam speciali mentione digno, a quovis unquam tempore huc usque concessæ fuerint, ea omnia, easque omnes Nostra hac constitutione revocatas, suppressas, et abolitas esse volumus, prout reapse revocamus, supprimimus, et abolemus, minime refragantibus aut obstantibus privilegiis quibuscumque, etiam specialibus, comprehensis vel non in corpore juris, aut Apostolicis constitutionibus, et quavis confirmatione Apostolica, vel immemorabili etiam consuetudine, aut alia quacumque firmitate roboratis, quibuslibet etiam formis ac tenoribus, et cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, quibus omnibus, quatenus opus sit, derogare intendimus et derogamus.

Firmam tamen esse volumus absolventi facultatem a Tridentina Synodo Episcopis concessam, sess. XXIV,

cap. 6, *De reformat.*, in quibuscumque censuris Apostolicæ Sedi hac Nostra Constitutione reservatis, iis tantum exceptis, quas eidem Apostolicæ Sedi speciali modo reservatas declaravimus (56).

Decernentes has Litteras, atque omnia et singula quæ in eis constituta ac decreta sunt, omnesque et singulas quæ in eisdem factæ sunt ex anterioribus constitutionibus Prædecessorum Nostrorum, atque etiam Nostris, aut ex aliis sacris canonibus quibuscumque, etiam Conciliorum Generalium, et ipsius Tridentini mutationes, derogationes, suppressiones atque abrogationes ratas et firmas, ac respective rata atque firma esse et fore; suosque plenarios et integros effectus obtinere debere, ac reapse obtinere; sicque et non aliter in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Late-re Legatos, ac Apostolicæ Sedis Nuntios, ac quosvis alios quacumque præminentia ac potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari, ac definiri debere; et irritum atque inane esse ac fore quidquid super his a quoquam quavis auctoritate, etiam prætextu cujuslibet privilegii, aut consuetudinis inductæ vel inducendæ, quam ab usum esse declaramus, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, aliisque quibuslibet ordinationibus, constitutionibus, privilegiis, etiam speciali et individua mentione dignis, nec non consuetudinibus quibusvis, etiam immemorabilibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ constitutionis, ordinationis, limitationis, suppressionis, derogationis, voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si